

Expunere de motive

Cotele de contribuții pentru asigurările sociale de sănătate au fost stabilite inițial prin Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, act normativ care face referire la persoanele obligate la plata CASS și la baza de calcul a contribuției. După adoptarea Legii nr. 95/2006 a fost creată o reglementare paralelă prin modificarea succesivă a Codului Fiscal. În prezent, contribuțiile sociale, printre care și cea de asigurări de sănătate sunt reglementate numai în Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal.

Contribuția de asigurări sociale de sănătate nu se reține la sursă și se datorează numai de către persoanele fizice care se încadrează în cazurile expres prevăzute de art. 155 din Codul Fiscal.

Pentru veniturile din investiții, ca principiu, inclusiv dividende, se datorează contribuție de asigurări sociale de sănătate, iar aceasta se stabilește de organul fiscal competent, prin decizie de impunere anuală. De-a lungul anilor, baza de calcul, cotele aplicate, sumele minime, plafoanele maxime, persoanele exceptate, precum și persoanele care datorează și/sau plătesc sumele corespunzând CASS au suferit modificări, unele majore. Toate acestea, coroborate cu

- prevederea conform căreia debitele față de bugetul consolidat se prescriu în termen de 5 ani,

- incapacitatea ANAF de a face față volumului de muncă în lipsa unei informatizări reale și eficiente astfel încât deciziile de impunere să fie emise fără întârziere

- modificările succesive de mare anvergură și fără o informare corespunzătoare pe care Ministerul Finanțelor Publice le aduce legislației fiscale, alcătuiesc un hățiș de neînțeles pentru orice contribuabil.

Dacă plata taxelor și impozitelor reprezintă o obligație constituțională, tot o astfel de obligație este claritate și stabilitatea legislativă, care evident se află în sarcina autorităților publice. În anul 2019 ANAF emite decizii de impunere pentru CAS și CASS datorată în perioada 2013-2017, conform Ordinului 1701/2018, inclusiv pentru venituri din investiții, în unele cazuri costul prelucrării și transmiterii deciziei depășeșind sumele primite de contribuabili.

Majoritatea acestor persoane fizice a participat la privatizarea în masă din anii '90 – așa-numita "cuponiadă" – prin care au devenit acționari la diverse societăți comerciale deținute de către stat. Este vorba despre persoane fizice care trăiesc în străinătate de mai mult de 15 ani, sunt și cetățenii statului de reședință și au loc de muncă permanent acolo, dar și-au păstrat și cetățenia română. Conform deciziilor emise de către ANAF, aceste persoane fizice care nu domiciliază în România, nici nu au cunoștință de aceste venituri, de multe ori nici măcar de calitatea de acționar (deoarece, conform legii aplicabile la momentul respectiv, în anumite situații, statul a decis unde devine acționar beneficiarul), au obligația de a plăti pe un venit infim de 9, 12 sau 108 lei o contribuție de zeci de ori mai mari.

Așadar, faptul că A.N.A.F. procedează la emiterea unor decizii de impunere de regularizare practic la câțiva ani de la data depunerii declarației de impunere privind venitul realizat (și de multe ori neîncasat), cu consecința posibilă a impozitării suplimentare a contribuabilului, date fiind dese modificări suferite de legislația fiscală.

De asemenea trebuie menționat și faptul că numeroși contribuabili s-au interesat de eventuale debite cu ocazia depunerii declarațiilor anuale, iar funcționarii ANAF le-au dat asigurări că nu, dar iată că în 2019 se trezesc cu datorii de câteva sute de lei pentru sume infime realizate în urmă cu 5 ani.

Este adevărat că înăuntrul termenului de prescripție organele fiscale au dreptul și obligația de a urmări veniturile contribuabililor și de a stabili diferențele de achitat. Dar după ani de zile în care ANAF nu numai că nu a semnalat persoanelor fizice datoriile față de bugetul consolidat, dar a mai dat și asigurări că nu apar în evidențele lor ca datornici, avalanșa de decizii de impunere de regularizare are un caracter injust. Injustețea se fundamentează și pe simplul principiu că niciun contribuabil de bună-credință nu poate urmări modificările Codului fiscal, astfel încât să își ajusteze comportamentul în mod corespunzător.

A doua modificare propusă de prezenta inițiativă legislativă se referă la posibilitatea oferită contribuabililor de a depune declarațiile fiscale și pe suport hârtie până când pe de o parte sistemul informatic al ANAF va fi pregătit să suporte un număr mare de utilizatori concomitenți, astfel ca depunerea electronică să se deruleze fără sincope, iar pe de altă parte după ce Ministerul Finanțelor Publice, în calitate de autoritate de strategie, se asigură că toți contribuabilii au acces egal, gratuit și facil la instrumentele și condițiile pe care le presupune un astfel de sistem.

Având în vedere aspectele elaborate mai sus, supun Parlamentului spre dezbateră și adoptare prezenta inițiativă legislativă prin care solicit anularea deciziilor de impunere emise de ANAF, respectiv rezolvarea situațiilor create de o legislație.

Inițiatori:

Nr. crt.	Nume și prenume	Apartenența politică	Semnătură
1.	Szabó Ödön	UDMR	
2.	SIMON'S ALFRED	PSD	
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			